

Ο Γιοβάνοβιτς κέρδισε τον Μάρτινς στη μάχη του πάγκου !

Παρότι αν μπορούσε κάποια ομάδα να κερδίσει το χθεσινό ντέρμπι, αυτή θα ήταν-βάση ευκαιριών και κατοχής μπάλας- αναμφίβολα ο Ολυμπιακός, μπορούμε να πούμε ότι το χθεσινό 0-0 οφείλεται αρκετά στη μάχη των πάγκων την οποία κέρδισε προφανώς ο Γιοβάνοβιτς !

Κατά πρώτον ο Μάρτινς ξεκίνησε με 4-4-2 και αυτό το σχήμα των δύο σέντερ φορ (με **Ελ Αραμπί και Τικίνιο**) δεν του βγήκε ακόμα μια φορά, καθώς ο Ολυμπιακός δεν έχει τις ανάλογες επιθετικές και μεσοεπιθετικές εναλλακτικές λύσεις για να προχωρήσει σε διορθωτικές κινήσεις στην πορεία, αν η επιλογή των δύο φορ δεν του έβγαινε.

Από την άλλη ο Παναθηναϊκός παρουσίασε, παρά τις σημαντικές απουσίες του, μια άριστα διαβασμένη ομάδα, με πολλά τρεξίματα και αξιόμαχη στις προσωπικές μονομαχίες.

Ο Γιοβάνοβιτς είχε διαβλέψει ότι οι **Ελ Αραμπί και Τικίνιο** είναι κίνδυνος θάνατος γι'αυτό και γέμισε με παίκτες και μπλόκαρε τον άξονα του Ολυμπιακού και έκανε τον Ολυμπιακό-από ένα σημείο και μετά-να προσπαθεί κυρίως από τα πλάγια και με γιόμες, ενόσω και ο Μασούρας δεν έκανε το καλύτερο παιχνίδι του.

Την ίδια στιγμή ο **Ελ Αραμπί** γυρνούσε πίσω για να παίρνει μπάλες, ενώ στον άξονα γινόταν παιχνίδι κυρίως με τον Λαλά που φυσικά δεν είναι και ο πιο δημιουργικός παίκτης της ομάδας...

Στο πρώτο ημίχρονο λοιπόν ο Ολυμπιακός είχε μια υπεροχή που δεν ήταν συντριπτική (καθώς ο Παναθηναϊκός είχε ικανοποιητικό ποσοστό κατοχής μπάλας) και τις περισσότερες ευκαιρίες που όμως μόνο μία από αυτές την λες κλασσική και φάσεις οι οποίες προέκυψαν κυρίως από ατομικές προσπάθειες

και όχι οργανωμένο παιχνίδι.

Στο δεύτερο ημίχρονο ο Ολυμπιακός μοιάζει να μπαίνει δυνατά, αλλά εκείνη τη στιγμή η ηλιθιότητα των οπαδών της θύρας 7 με τα καπνογόνα του κόβει το ρυθμό και διακόπτει το παιχνίδι για κανά δεκάλεπτο...

Και είναι απορίας άξιο γιατί ο **Μαρτίνς** στις δηλώσεις του δεν τα έβαλε με αυτούς τους ανεγκέφαλους, παρά τα έβαλε με τον άπογο Σλοβένο διαιτητή για να δικαιολογηθεί !

Στην ουσία λοιπόν είχαμε και πάλι ρυθμό στο παιχνίδι κατά το δεύτερο μισό του δευτέρου ημιχρόνου όπου ο **Ολυμπιακός** άρχισε να πιέζει πιο ψηλά και να σφίγγει τον κλοιό. Βοήθησαν βεβαίως και οι αλλαγές του **Μαρτίνς** και κυρίως ο **Βαλμπουενά**.

Από την άλλη ο Παναθηναϊκός δεν μπόρεσε να αντέξει στον ίδιο ρυθμό 90 λεπτά και το γύρισε καθαρά στο ταμπούρι, ενώ και οι αλλαγές του (**Μακέντα, Λούντκβιστ και Μαουρίσιο**) δεν βοήθησαν ιδιαίτερα.

Τελικά γκολ δεν μπήκε ούτε τότε γιατί οι ευκαιρίες του **Ολυμπιακού** προήλθαν και πάλι κυρίως από ατομικές προσπάθειες και γιόμες, αλλά και λόγω του πολύ καλού **Ιταλού** τερματοφύλακα **Μπρινιόλι** που δείχνει ότι μπορεί κάλλιστα να είναι και ο βασικός στους πράσινους.

Και όσο για το μέλλον για τον μεν Ολυμπιακό ήταν μια απλή γκέλα και όχι καταστροφή, καθώς και αυτή δεν ήταν και μια απογοητευτική εμφάνιση και είναι πολύ νωρίς να μιλήσουμε για

το πρωτάθλημα.

Όσον αφορά τον Παναθηναϊκό, η βελτίωση σε σχέση με πέρσι είναι προφανής, αλλά-να μην κοροϊδευόμαστε-ακόμα υστερεί σαφώς απέναντι στον Ολυμπιακό σε ποιότητα ρόστερ και ποδοσφαίρου, γι' αυτό και θα πρέπει να είναι ικανοποιημένος από αποτέλεσμα, αλλά και από εμφάνιση.

Το σίγουρο όμως είναι ότι αν η ομάδα παίζει πλήρης και δουλευτεί ακόμα περισσότερο και ορθολογικά, υπάρχουν και άλλα περιθώρια βελτίωσης οπότε και αισιοδοξία για μια αξιοπρεπέστατη χρονιά.